

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 61.

WE SRZODĘ DNIA 3. SIERPNIA 1796.

Reszta rozporządzenia sądowego.

Poszoste. Oppozycja na gravamina podać się mająca, także w języku łacińskim i w podwoynym exemplarzu podać się ma. Z tych exemplarzów jeden appellationemu dla wiadomości, i jego dalszego kierowania oddać, oraz też dzień i godzinę obydwom stronom, w której wszystkie papiery porządnie spisaćby się miały, naznaczyć należy. Tak w przypadku, gdyby Gravamina i opposycja podanemi były, i obydwie strony do inrotulacyi aktów stawiły się, iako gdyby tylko strona appellationa swoje gravamina składała, a appelowana strona opposycyi swej nie podawała; inrotulacja po upłyniętej godzinie w przytomności osoby sądowej zstroną stawiającą się przedsięwzięta będzie.

Posiódme. Ułatwia się zaś inrotulacja papierów sposobem i porządkiem następującym, to jest, wszystkie aktora dokumenta, pisma w stopniu appellacyi podane, iakoto są appellacyjne gravamina, opposycja, w summaryusz się spisują, sen tencya pierwszej instancyi, tudzież wypis z sentencyonarza co do tej sprawy czyli powody osądzenia przyłączają się: i taki summaryusz czyli rotuś, tak od stron samych, iako i osoby sądowej podpisuje się akta tym sposobem uzupełnione zapieczętować się mające, przez relacya sądu pierwszej instancyi, na koszt strony appellacyjney do wyższego sędziego odesłaniem być powinny, do której relacyi oraz vota separata, czyli rozpiśy, jeżeli przy iakowym osądzeniu wydarzyły się, przyłączyć się mają.

Poosme. W owym przypadku, gdyby żadna opposycja na gravamina podana nie była, albo w dniu na inrotulacya papierów ustanowionym jedna z stron nie stawiła się, zawsze zstroną stawiającą sąd inrotulacya papierów, iak iuż w punkcie 6tym opisano, skutecznie obowiązany jest: a to tak, iż jeżeliby appelowana strona przytomną była, ona komunikowane sobie Gravamina z przyłączonemi do nich allegatami i opposycyą (jeżeli ta podana) do inrotulacyi złożyć ma, a te do rotuśu, czyli spisania papierów w prowadzone być powinny; w przeciwnym przypadku gdzie żadney opozycyi od appelowaney strony podaney nie byłoby, gravamina tylko do rotuśu przyiać się mają. Ztym wszystkim, gdy dla rozpoznania sprawy obydwóch stron dokumenta, które w pierwszej instancyi w prowadzone było, sądowi drugiej instancyi rozpoznawać potrzeba, każda z stron owe dokumenta, które w pierwszej instancyi składane były, do spisania oddać, i do rotuśu przyłączyć obowiązana będzie; inaczej, gdyby akta te u sądu iuż w przednie znajdowały się, przez

Mmm

sąd sposobami przymuszającemi, i pogrożeniem kar, do uskutecznienia tego przynaglona zostanie. Tu także uważać należy.

Podziwiałe. Iż appellujący stronie wolno jest, jeżeliby gravaminów z wywodem okoliczności uciążenia podawać niechciała, tylko deklarować się, iż od sentencji pierwszej instancyi appelle, a na tych wywodach, które w pierwszej instancyi już uczynione zostały, polega: w takowym przypadku deklaracja usędzkiego pierwszej instancyi podobnież w języku łacińskim, i w dwóch exemplarzach podać się, akta w pierwszej instancyi produkowane zebrać, i gdy strona przeciwna sposobem wyżey względem podawania gravaminów i opozycyi wyrażonym na taki libellus słuchana, i inrotulacja papierów przedsięwzięta została, sprawa do sędzięgo drugiej instancyi odesłać się ma.

Podzięsiąte. Na rotuły od sądów pierwszej instancyi przysłać się mające, wyroki w Cesarsko-Królewskim appellacyynym trybunale, Gallicy zachodnię wypadać i nazad do sędzięgo pierwszej instancyi dla oddania ich stronom przysyłać się będą. A jeżeli sentencya pierwszej instancyi przez Cesarsko-Królewski appellacyyn trybunał potwierdzona byłaby, w ten czas dalszey rewizyi do Jego Cesarsko-Królewskiej i Apostolskiej Mci zakładania miejsca niebędzie, inaczej stronie uciążoną się byćz mniemającej, do naywyższej instancyi prowokować, wolno byćz ma; w przypadku zakładając się mającey rewizyi, co do gravaminów rewizoryalnych i opozycyi, toż samo obserwowano byćz ma, co się w przypadku appellowania zachowuje; ale tylko gravamina revisionis pismo uciążliwości rewizoryalne, nie do Cesarsko-Królewskiego trybunału appellacyynego, ale do Jego Cesarsko-Królewskiego i Apostolskiego Maiestatu stylizować należy; w ten czas żadna dalsza inrotulacja aktów miejsca niema, lecz papiery już wprzód spisane, do Cesarsko-Królewskiego appellacyynego trybunału odesłane byćz powinny.

Poiedenaste. Sposób ten postępowania do spraw tylko za panowania Królewsko-Polskiego, albo przed regulacją sądów pierwszej instancyi pod datą 10 maja, roku terażniejszego wydaną appellowanych stosuje się. Co się zaś tyczy spraw, które według rozporządzenia pod d. 10 maja roku terażniejszego stosownie do Naywyższego nadwornego dekretu pod d. 25 kwietnia r. t. u pierwszych instancyi wprowadzone będą, tey dyspozycyi we wszystkich aż do póty trzymać się należy, póki przez uregulowanie Cesarsko-Królewskich forów szlacheckich manipulacya potrzebna wprowadzona nie będzie. — Dan w Krakowie dnia 18 maja, roku 1796.

Z Rady Cesarsko-Królewskiego Appellacyynego trybunału Gallicy zachodnię.

Gottfrid Hirsch, Sekretarz.

Z Wiednia d. 27. Lipca.

Podług rapportu Arcy Xcia Karola d. 19. t. m. z Felbach, poszedł nieprzyacieli nateżonym marszem, chcąc uprzedzić nasze woyska wnieść do Stutigardt i zapewnić sobie przeyscie przez Nekarę pod Constadt. Arcy Xżę Jmé chcąc więc zapobiedz nieprzyacielskiemu zamiarowi, ruszył zaraz d. 17 z Waihingen, przeniósł swój obóz do Ludwigsburg. Nieprzyacieli przedarłszy się aktualnie przez Stutigard, atakował nasze forpoczty pod Con-

stadt chcąc most opanować; ale po 6 godzinney bitwie został nazad odpartym. Po tey bitwie obrata sobie nasza armia d. 19 za Constadt swoje stanowisko, przez co zostało dalsze wtargnienie nieprzyaciela ku wyższey Nekarze i ku dolinie Donau trudniejszym, a nasza armia miała sposobność złączyć się z feldmarszałkiem Fröhlich, którego po cofnieniu się Szwaabskich woysk aż do Huchingen, zostało całe prawe skrzydło odsłonię, tak żeby był mógł popaść nieszczęścia: byćz oderwanym, cofnął się i to w naylepszym po-

rzadku i bez najmniejszej straty do Vil-
lengen.

Z Włoch d. 13. Lipca.

Podług wiadomości z Turynu, wydał Król deklaracyą, którą wszystkie przewi-
nienia przeciwko rządowi aresztowanym
osobom na ich prośby przebacza, na wol-
ność ich wypuszcza, i wszystko wiecznym
milczeniem pokrywa. — Rząd Francuzki
utrzymuje w Turynie dla Francuzkich lis-
tów osobną pocztę, i ma pozwolenie w
domu Francuzkiego posła założyć własną
drukarnię. Pałac tego posła ma być
wcale oddzielony, ma mieć swój osobny
sąd i swój teatr. — Gdy przybyłe Cesar-
skie woyska do Tyrolu, rozszerzyły się
powoli na gruncie Weneckim, zebrał Fran-
cuzy d. 6 swój obóz, który mieli pod Ve-
rona, i cofnęli się pod Wenecką fortecę
Legnago nad rzekę Etsch. — Jenerał Bu-
naparte przyjechał d. 12 do Medyolanu;
na drugi dzień przybyła tam i jego żona z
Paryża. Spodziewany tam i kommissarz
Salicetti, dla zaradzenia iak słyhać nie-
którym na nowo zaszłym zdrożnościom.
blokada Mantui, ma być po nastąpio-
nych d. 11 i 12 nieszczęśliwych zdarze-
niach aż do d. 22 t. m. odłożona.

Nawet i w kraju Papieżkim nie są
Francuzi tak powszechnie lubieni, iak w
swoich rapportach donoszą. Mieszkańcy
Papieżkiego miasta Lugo, dali tego na so-
bie dowód; porwali się przeciwko nim do
bronii i wydali manifest, zachęcając wszy-
stkich Papieżkich poddanych, aby poszli
za ich przykładem, bronić Boga, Świę-
tych, Papieża i oyczyzny. Ten manifest
datowali d. 1 lipca z głównej kwatery Lu-
go. Jenerał Angereau dowiedziawszy się
o tym, posłał do tej zbrojnej kupy z
rozkazem, żeby w trzech godzinach
broń złożyła, bo jeżeli natychmiast
nieuczynią, zadostę jego rozkazom, te-
dy sam przybędzie i ogniem i mieczem
ich wytępi. Lugończykowie niezwa-
żając nic na to, dowiedzieli się iż 60 dra-
gonów idzie przeciwko nim, zasadziwszy
się na nich, 5 ich zabili, a reszta w uciecz-
kę poszła; głowy zabitych poniesiono z

tryumfem do Lugo, i tam przed ratuszem
na widok wystawiono. Francuzki jenerał
chciał zaraz tam pospieszyć i okrutną zem-
stę na nich wykonać; lecz Hiszpański po-
seł Azara, który w Bononii się znajdow-
wał, prosił za temi nieszczęśliwemi,
wstrzymał jenerała i sam pojechał do Lu-
go, dla złagodzenia rozgrzanych umysłów,
zwłaszcza że już zawieszenie broni prawie
zawarte było; ale powrócił bez niczego
nazad. Ruszył tedy zaraz sam jenerał An-
gereau z znaczną liczbą woyska i artylle-
ryi przeciwko nim; Lugończykowie mieli
tyle mężstwa iż na przeciwnych Francuzom sa-
mi wyszli; ale za pierwszym uderzeniem
kartaczami, które ich znaczną liczbę po-
waliły, pomieszaży się i uciekli. Teraz
jenerał uderzył na miasto i miał mocne
przedsięwzięcie spalić go dla przykładu. —
W Bononii urządzią teraz wszystko na
Francuzki sposób, nawet za pomocą Fran-
cuzkich oficyerów formułą narodową
gwardyą.

Z Rzymu piszą, iż za zbliżeniem się
Francuzów, zbiegłe famillie po zawarciu za-
wieszenia broni nazad powracają. — Jego S.
wydał rozkaz aby bez wyjątku wszystkie
świeckie i duchow: kolegia albo akademie,
podały w 8 dniach specyfikacyą wszystkich
swoich złotych i srebrnych sprzętów, dla
zaspokoienia warunków zawieszenia bro-
ni, ponieważ skarb Syxtusa niewystarczy.
Ten sam rozkaz wyszedł i do kościołów w
Rzymie.

Z Constadt d. 11 Czerwca.

Armia Francuzka podzieliła się na 3
kolomny; największa ich siła stoi od Ra-
stadt w Kuppenheim, Eberstein, wzdłuż
doliny Murgi, w Knibis, aż do Freuden-
stadt, z kąd ich forpocztą aż do Korb za-
chodzą; do ostatniego miejsca weszli wzo-
ray rano, opanowali Celsarski magazyn
i nałożyli 100 ludorow kontrybucyi. Za-
miarem ich jest opanować Nekarę, a z
tamtąd się do Calw, przesmyku Neuen-
burg, Pforzheim do Stuttgartu przedrzeć,
przez co Cesarscy będą przymuszeni bez
stoczenia bitwy sami opuścić pożyteczne
rowniny Carlsruhe, Durlach, Ettlingen i

Bruchsal żeby niebyli oderzniętemi; tę kołonnę rachują do 50,000. Druga, która już nie jest tak mocna, pomyka się powoli, idzie przeciwko Kondesza korpusowi i reszcie armii Rzeszy, która stoi w dolinach Kinzingen, a forpocząty iey zachodzą od Zell aż ku Halsbach i Wolfach. Trzecia na koniec, stoi ku Freyburgowi, przeciwko korpusowi feldmarszałka Fröhlich, od Ruert na Mahlberg, Lahr, aż do Kinzinskiej doliny; tę atakował d. 8 feldmarszałek Fröhlich i z wielką stratą aż do Nonenwehr i Lahr nazad odparł — Cesarzskie bagaże cofały się do Ulm.

Od Menu d. 16. Lipca.

Francuzi oświadczają się teraz iż chcą do Saksonii, Lipska, &c. iść; zapewniają na wet iż już wydali na ten koniec rekwizycyę o wolne tam przejście przez Hefsyę, Eschweyskie, Fulda &c. Z tych więc powodów oddzielili się Sasowie od armii Cesarzskiej i wracają już do siebie. W przypadku potrzeby mówią iż nastąpi wielki rekrut w całej Saksonii, dla postawienia kraju regularnym żołnierzem i milicyi w stanie obrony.

Z Hefsenkiej d. 17. Lipca.

Austryacka armia, która w wyższej Szwabii niedaleko Carlsruhe stała, została od Francuzów wyrugowana; ostatni będą już zapewne w Carlsruhe. Mannheim zbliża się co raz bardziej do blokady. — Arcy Xąż Karol, miał Francuzom na krótki czas zawieszenie broni proponować, a żeby Cesarzowi propozycyę do pokoju były podane. Palatyńskie korpusy które odebrało rozkaz, żeby się do wyższego Palatynatu cofnęły, zostanie podobno w okolicach Mannheimu. Xąż Dwomostowiec z swoją familią do Berlina. — Z Heidelbergu wywożą magazyny. D. co t. m. była główna kwatery Arcy Xcia Karola do Pforzheim przeniesiona.

Od wyższego Renu d. 14. Lipca.

Pokój między Francją i Badenem już być podpisany, a z Xciem Wirtemberskim na ukończeniu. W Ulm zgroma-

dziły się niektóre stany Szwaabskie dla nadania się względem warunków pokoju z Francją. Xcia Wirtemberskiego minister i wojenny kanclerz Urküll przybył tam d. 5 t. m.; ale zato wyjechali Cesarz i Konstantyński posłowie. Negocyacye miały się już z jeneralnością Francuzką rozpocząć, i ta miała żądać 50 mil: od stanów Szwabii z dodatkiem żeby się do niej klasztory i opactwa szczególnie dokładały. — Duński poseł P. Wächter, pojechał z Xcia Wirtemberskiego ministrem baronem Wöllwart i konsyliarzem legacyi Abel do Bazylei, a do jeneralności Francuzkiej wysłano od stanów Wirtemberskich deputacyę. — Francuzi weszli z kolonnami każda po 36,000 do Szwabii; jedna idzie ku jeziorowi Bodeńskiemu. Jeżeli im się uda osadzić Nekar rzeką, to odetną Austryakom dowozy z Szwabii. Z okolic Stuttgartu cieką wiele ludzi; w Stuttgartu rozpuszczono całe wojsko; oficerowie udali się do Heidenheim. — Z Scheer i Dürmetingen wywieziono archiwy Xcia Turn i Taxis na Donau. Z Günzburg wywożą sprzęty Cesarzskiej mennicy, a z Eßlingen zapas broni.

Z Kassel d. 17. Lipca.

Następca tronu Duńskiego wyjechał zład konno na d. 14 do okolic Frankfurtu, dla zobaczenia stanowiska armii. — W Frankfurcie płacono przed kilka dniami od pary koni na 2 mile 50 ryńskich, tak było dla wywozu trudno o konie. — W Singlengen spalili Austryacy przed odejściem z tamtąd swój magazyn siana. — Hanna było przez kilka dni zamknięte, i żadnego wojska nieprzepuszczano tamtędy. — Saskie wojska oddzieliły się od armii Austryackiej i powracają do domu.

Z Augsburga d. 14. Lipca.

Podług wszelkich okoliczności i pogłoszek pod d. 9 t. m. w Wirtemberskiej utarczce, cofnę się zapewne Austryacka armia na Franken do Czech. My się nie spodziewamy żeby nas tu Francuzi odwieździli; w Wirtemberskim bardzo się dobrze obchodzą.

DODATEK DO N^{ro}. 61.

GAZETY KRAKOWSKIEY

WE SRZODE DNIA 3. SIERPNIA 1796.

Z Paryża d. 13. Lipca.

Wielki Xzę Toskański pisał do jenera-
ła Buonaparte względem rzadcy Liwornu
kawalera Spagnochi, którego Buonaparte
kazał aresztować i do Florencyi odesłał,
następujący list:

Jenerale! Rządca i kommandant Li
wornu Spagnochi, który na rozkaz WP,
aresztowany, został tu do Florencyi przy-
prowadzonym. Honor moy wymaga tego,
abym go nim mi powody do jego aresztu
bada wiadome, które rozumiem iż muszą
być rzeczywiste, trzymał w więzieniu, a
potym dał W Panu, rzeczypospolitey
Francuzkiej i całej Europie największy
dowód sprawiedliwości, która się zgadza
z temi ustawami krajowemi, co ja sobie
wziąłem za powinność być im podległy.
Ten list oddaie memu marszałkowi mar-
grabiemu Manfredini, któremu proszę oz-
naczyć, co wspomniony Spagnochi wy-
kroczył; z resztą możesz mu WP. tego
wszystkiego powierzyć, co się tylko tyczy
spokojności mego kraju. Życzę sobie bar-
dzo odebrać co na piśmie od WPna, czym
bym w terażniejszych okolicznościach
mogł być zupełnie zaspokoionym i po-
koy całej Toskanii zaręczony. Jestem z
prawdziwym szacunkiem.

Podpisano *Ferdinand*.

Od niejakiego czasu obwiniały tutey-
sze pisma kommissarza Salicetiego, iako-
by on zakładał kluby w Medyolanie; z te-
go powodu napisał list pod d. 30 p. m. z
Liwornu do Louveta, w którym przyta-

cza: "Czytałem w kilku dziennikach, iż
mi przypisują ustanowienie klubow wzdoby-
tych prowincjach. Przez ciebie chcę
tam tym dziennikarzom odpowiedzieć. Kie-
dyśmy do Medyolanu przybyli, zastaliśmy
tam od kilku dni ustanowione towarzy-
stwo, to iedno we wszystkich zdobytych
krajach; jenerał kommanderujący i ja dali-
śmy o tym dyrektoryatowi znać; ale wi-
dząc iż to towarzystwo, zamiast być po-
żyteczne, tylkoby było zakłócenie irobi-
ło, rozwiązałem go jeszcze d. 22 maja w
niebytności nawet jenerała. Przyłączam
tu owe moją rezolucyą &c.

Już od dawnego czasu mowiono tu o
wielkim związku we Włoszech z rzecząpos-
politą Francuzką. Wenecya jest w sekret-
ney negocyacji z Francją i Hiszpanią o
połączeniu sił morskich. Dyrektoryat iak
się teraz dowiadujemy, umiał korzystać z
zaprzędania się niektórych agentow zagra-
nicę i przeciwie rewolucyi myślących.
Osadził niektóre sekretne miejsca dobre-
mi republikanami i niektórymi obojętnemi
ludźmi, a szczególniej kancelaryą woys-
kową. Nayważniejsze niby plany, kto-
rych los od sekretu zawist i projekta wo-
ienne były oddane do tej kancelaryi. Po-
nieważ niemal wszystkie działania woien-
ne tego roku dobrze poszły; jest więc
rzeczą aż nadto pewną, iż owe na pozor
sekretne plany były zagranicę wydane, bo
wszystkie ważne plany były na sekretnych
seksjach dyrektoryatu, przez jenerałnego
sekretarza i kilku tylko zaufanych ludzi
expedyowane.

2 Londynu d. 19 Lipca.

Lubo wzięcie Columbo na wyspie Ceylon, nie jest jeszcze urzędownie oznajmione, mamy jednak przez prywatne listy, które ładem nadeszły zapewnienie, iż się d. 16 lutego r. t. przez kapitulacyą poddało. D. 12 była pod murami Columbo tegą bitwa, gdzie Hollendrzy 170 ludzi utracili; d. 14 wezwał kapitan Stuart na nowo fortecę do poddania się; d. 15 już była kapitulacya ułożona, a d. 16 weszły tam nasze woyska. Znalezione tam wielkie bogactwa w towarach; samego tylko cynamonu rachują 26 lakspagodów. Garnizon składał się z 800 żołnierzy, 500 maytków 1800 Malaiów, 300 Seapoioów i 700 Cingalesów. Kapitulacya, jest podobna do innych kapitulacyi w schodnich Indyach. Wpadły nam także w Columbo 3 wschodnio-Indyjskie okręty Hollenderskie w ręce. Oddział Seapoioów popłynął z Madraś, dla odebrania Point-de-Galle, co ukończy zupełne zdobycie tej ważnej wyspy. Teraz się zatrudniamy wyprawą przeciwko innym Hollenderskim korzennym wyspom wschodnich Indyach, i przeciwko Batavia. — Kupiecka flotta, która miała iść na śródziemne morze, została jeszcze od admiralicyi zatrzymana; ponieważ chcą mieć pierwej pewność, czyli Francuzi opanowali aktualnie port Liwornu; jeżeli to nastąpiło, to już niema dla Anglii innego wolnego portu, iak w Korsyce, z włą. szcza jeżeli prawda, że Neapol i Papieża przymusili przyrzecz rzeczypospolitej nie dopuszczać do swoich portów żadnego Angielskiego okrętu. Z rozkazu admiralicyi krąży teraz 6 fragat wielkich między Francją i Jersey, dla zasłonięcia tej wyspy, w przypadku gdyby ją chcieli republikanie atakować. Każdy mieszkaniec jest obowiązany podług rozkazu kommandanta kolejno co noc wartę trzymać.

Wczoraj były u Króla pokoje otwarte, gdzie pomiędzy innym był pokazywany portret Xcia Wirtemberskiego, z którym się starsza córka Krolewska zaślubia. Wenecki poseł był na pożegnaniu u Kró-

la, a jego następcą kawaler Gincomazzi oddał królowi listy swe zaufaloe. Francis Jackson, bywśly sekretarz legacyi w Madrycie, odiedzie w krotce na posta do Konstantynopolu. Xzę Edward, który się bawi w północny Ameryce, powróciwszy po zakończonej wojnie, będzie na Xcia Cumberland, a Xzę Ernest na Xcia Lancaster wyniesiony. — Kommodor Nelson zabrał pod Spezzia na śródziemnym morzu 4 Francuzkie okręty z artylleryą i sprzętami wojennymi które były do obleżenia Mantui przeznaczone. Podług ostatnich wiadomości z zachodnich Indyj, rozbił się pod tamtejszemi brzegami Angielski wojenny okręt Salisbury o 50 armatach. Margrabia Bouillé przybył z jenerałem Abercrobie do Barbados, i będzie tam służyć woyskową czyni. Wojsna Angielska flotta zostawiła pod przyładkiem S. Mikolaia Mole 140 transportowych okrętów i 10,000 woyska, dla zdobycia wyspy S. Domingo. — Listy z Jago i Cuba donoszą iż tamtejszy noww rządca nakazał wszystkim Francuzkim kaprom, żeby z tamtejszego portu zaraz ustąpili i więcej tam nieważyli przybywać. — Jenerał Abercrobie po zdobyciu wyspy S. Łucyi, popłynął na wyspkę Maryi, aby się z bliżyt ku Gwadelupie.

Z Hagi d. 19 Lipca.

Wczoraj odebrało zgromadzenie wiadomość, iż Francuzi weszli do Frankfurtu. W sekretnym wydziale doniesiono zgromadzeniu o przedsięwziętych środkach Francuzów dla przeparcia Austriaków za Men, a z drugiej strony za Nekar, i tym sposobem żeby ich armie Moreau i Jourdana do cofnienia się przymusiły. — Nasza wielka flotta niewyjdzie na morze, póki się z nią dywizye z Helvoetsfluis i Flisingen niepołączą. Ostatnia wyszła już w 1 fregacie o 44 armatach i 4 innych okrętach wojennych d. 14 t. m. na morze; ale d. 16 natrafiła na wielki Angielski wojenny okręt, który zaraz uderzył na nią. Małe 4 okręty popłynęły na Skaldzie nazad, ale fregata niemożąc tak prędko uciekać, została na

wielki ogień wystawiona; lecz chociaż trochę uszkodzona uciekła jednak szczęśliwie tak przemagający siłę nieprzyjaciela. — Wielu oficerów patriotów 1787 roku dopraszało się w zgromadzeniu o pensyę; lecz sprzeciwiano się bardzo temu, ponieważ naznaczone pensye nie będącym w służbie wojskowym, przenoszą już ustanowione 300,000 zł: a do tego nie zbywa i na dowodach, iż tym sposobem płacono nieprzyjaciół odczynu; nawet pomiędzy Stadnuderowskiemi w Dillenburgu znajdowali się tacy, którzy pensye brali. — Z Fryzlandyi pozwolono znówu wywóz zboża i ziemniaków. — Listy z Bono donoszą, iż obleżenie Ehrenbreitstein w krótkce nastąpi. — W Bruxelli zakazano pod karą pieniężną używania rachuby podług starego kalendarza.

Z Amsterdamu d. 16 Lipca.

Przybyły d. 13 z Nowego-York do Texel sternik przywiozł z sobą Amerykańską gazetę Argus zwaną, pod d. 1 czerwca, która donosi co następuje: "Kapitan Harvis przywiozł wiadomość że przylądek dobrej nadziei Francuzi nazad na Anglikach zdobyli. Ta nowina potrzebuje jednak potwierdzenia jeszcze.

Od wyższego Renu d. 16. Lipca.

Na d. 9 t. m. zasła pod klasztorem Herrnalb przy Pforzheim i Freudenstadt między Francuzami i Austryakami krwawa bitwa ze szkodą na stronę Austryaków. Prawe skrzydło zwyciężyło prawdą, gdzie się Arcy Xzę znajdował, ale nie mógł z swego zwycięztwa korzystać, ponieważ feldzeigmeister Latour został na lewym skrzydle pobitym; stracił około 1400 ludzi i większą część swej artylleryi. Sam regiment Pèleriniego miał do 600 ludzi utracić, a inny batalion dostał się cały w niewolę. Sfaszowie cofnęli się na Pforzheim i odłączają się wcale od armii Austryackiej.

Z Szwabii d. 12 Lipca.

Korpus Kondeusza, cofnęło się zupełnie do okolic Ulmu. W Ulm chciał sztab

Kondeusza stanąć i garnizon swój postawić, ale się magistrat sprzeciwił, i nie dopuścił im nawet przechodu przez miasto. — Miasta rzeszy Eslingen i Reutlingen, chcą razem z Xciem Wirtemberskim do pokoju przystąpić. — Z ministrów margrabskich Badenu, sam tylko P. Edelsheim został się w Karlsruhe; oficerom margrabskim dano na 3 miesiące urlaub. — Z Freyburga miała się większa część mieszkańców oddalić. — Kiedy Francuzi do Freudenstadt weszli, znalazło się tam kilku takich łajdaków, że domy w których było co do rabunku wskazywali. "My tu niewchodzimy jako rabusie, ale jako zwycięzcy, odpowiedział Francuzki oficer; aresztujcie zaraz te nieczemne dusze!," — Bagaż Arcy Xcia Karola idą do Heilbron, zdać się iż się Cesarscy chcą całkiem do Czech i nad Donay cofnąć.

Z Nicy d. 29. Czerwca.

Jest tu na nowo przygotowanie do przechodu 25,000 piechoty i 2000 jazdy, które mają Włoską armią zmocnić; i oprocz tego zapewniają iż jeszcze 36,000 przez niższe Alpy i na Piemont do Włoskiej armii ciągnie.

Z Łuki d. 26. Czerwca.

Rzeczpospolita nasza, wysłała przy nadciąganiu Francuzów 2 senatorów do głównej ich kwatery. Jenerał Buonaparte żądał 6000 fuzyi i wolnego przejścia przez nasz grunt; na oboje zaraz zezwolono. Obawiamy się żeby Francuzi nieżądali od nas tyle kontrybucyi, ileśmy Austryi płacili.

Z Frankfurtu d. 17. Lipca.

Nasz los już tedy załecyowany; dnia wczorajszego weszli tu Francuzi. Oto jest kapitulacya.

Art. 1. Skoro następujące warunki będą dopełnione ma być między Austryacką i Francuzką armią dla okolic lewego brzegu rzeki Kinzig od uścia jej do Menu, aż do uścia Menu do Renu, na 48 godzin zawieszenie broni; rzeka Kinzig bę-

dzie służyć obiema armiom za demarkacyą. Zezwolone.

Art. 2 Po wyysciu 48 godzin, każe Austryacki jenerał hrabia Wartensleben, opuścić woyskom swoim miasto, i przydzie zniemi na lewy brzeg Menu. Odpowiedz. Po upłynieniu 48 godzin osadzą zaraz woyska Francuzkie wszystkie bramy miasta wyiawszy iedną od Sachsenhausen, która im niebędzie prędey ustąpioną, poki Austracka kolonna niewyjdzie ze wszystkim z miasta.

Art. 3 Austryacki garnizon, zabierze swoją artylleryą ammucyą, багаże z sobą. Zezwolone.

Art. 4 Własność mieszkańcow ma być szanowana i zapewniona. Niemają być za przeszłe ani karani, ani im też zarzucane. Od powiedz. Mieszkańcy muszą się w tej mierze iedynie na wspaniałomyślność Francuzow spuścić, w czym im wydana od jenerała Jourdan do mieszkańców tego brzegu odezwa, będzie za skazowkę służyć; pułkownik Brady będzie im komunikował przyłączone tu kilka exemplarzy tej odezwy.

Podpisano *Kleber kom. lewego skrzydła armii Francuzkiej.*
Baron de Brady, Pułkownik od Murraya.

Na d. 15 wyciągli z tąd Austriacy na

lewy brzeg Menu. Z strony magistratu było publikowane iż jenerał Kleber na mocy wydaney odezwy do mieszkańców prawego brzegu, przyrzeka wszystkim mieszkańcom bezpieczeństwo własności i osób, iako też zachowanie najsćislejszey karności. Dnia wczorayszego weszli Francuzi do miasta o godzinie 7 z rana spokojnie w największym porządku; piechota osadziła wały, a kilnascie oddziałow patrolowało dla utrzymania porządku po mieście. Po południu złożyli mieszczanie swoje broń i mieyski garnizon do ceghausu. Magistrat odebrał od jenerała dywizyynego Bonnard, który armią Sambry i Mozy komenderuie list, aby żadnych rekwiizycy nie dostawiał, iezeli niebuda od jenerałego kommisarsza podpisane; dodaie razem iż mieszkańców niebuda niewolić dobrania mandatów. Tuteyszey Francuzki komendant Darnaud zalecił magistratowi na piśmie: 1) aby tylko tym dawał kwatery którzy od niego samego, lub od iego sekretarza okaza podpisany rozkaz; 2) żeby żaden niebył żołnierz cierpiany po cap; strzyku w publicznych domach; 3) żeby nikt nieważył się woyskowego przechowywać; 4) żeby wszyscy mieszkańcy swoje skargi przeciwko woyskowym, zaraz prosto do niego przynosili.

D O N I E S I E N I A.

Na mocy zapadłego dekretu w mieście Piotrkowie, przypada na każdego brata Łukasza i Wincentego Matusiewiczow po zł: poł: 1213 i gro: 24 i poł, zaczym uwiadomia się wspomnionych braci Matusiewiczow Łukasza i Wincentego, aby się po takową swoją substancyą w przeciągu roku iednego, to iest: do S. Jana 1797 roku, do magistratu miasta Piotrkowa zgłosili i tam swoje dowody iako są temiż Matusiewiczami okazali; inaczey iezeli się niezgłoszą stosownie do prawa Magdeburgskiego, przepada ich majątek.

Licytacya rzeczy, po ś. p. hrabinie Duninow staroście Zatorskiej odprawiać się będzie na Podgurzu w kamienicy narożney P. Elsnera pod Nrem 75. na pierwszym piętrze dnia 27 lipca roku te. różniejszego; zaczynać się będzie o godzinie 9. zrana, i o 3. po południu. Ninieysze uwiadowienie było już raz d. 20. lipca na osobney kartce przy Nrze 57. Gazety publikowane.